

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

ח' תמוז

[illegible][illegible]

ד היתה הוציא מפרשת מן הכירה, שבה האמן זו לעצמה וזו לעצמה, מובן שהיא בובהה של אצבעות מטמאה במגע ובאיר, דהיי חבול לתנו בין לטמאת במגע בין לטמאת באיר, אם היתה פחותה מכאן, או שהיתה חלקה בלא בין קביל לכל, כחשור. כפוטטי כירה רגלי הכירה שכן שול של אצבעות בזהב מטמאים במגע ובאיר, ואם הוא פחות מכאן, כל שכן שיהי מן טמאין, ואפילו זה ארבעה כפוטטין, ואפילו הכירה יוכלו לעמוד בשלשה. (ז) נטל רגל אחד מן מהשלשה, ונטל רק שתים, חשוב כנתנן במזקת ולא כנתנן לבמרי, להק' מטמאין במגע ואינם מטמאין באיר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר למפרש, עשה האדם שנים זה כנגד זה, מטמאין במגע ובאיר, דברי רבי מאיר. דברי שמעון מטהר, שהיה רבי שמעון ואומר כל כפוטטי כירה שאין מטמאין באיר אין מטמאין במגע. היו הרגלים גבוהין משלש אצבעות, משלש מטמאין במגע ובאיר, משלש רבי שמעון מטמאין במגע ובאיר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר, שהיה רבי שמעון ואומר כל כפוטטי כירה שאין מטמאין באיר אין מטמאין במגע ואינם מטמאין במגע, דברי רבי מאיר. רבי שמעון

פרק ח א התנור שחצצו ב
במקום אחד, הכל
ומשלשלת לאויר התנור, הש
בתנור, אכליו שבתוכה טמאין
אליעלו, אם הצילה במת החי
אכלו לו, אם הצילה במת הצי
בכל חרס הפל, שאין חולצין
הקפה, וכן הכותל, שחצצו בתו
אכלין שבתוכה טהורין. נגבו
העשוי למשקין, שעורו במש
אותו לחמור, בכונס משקה:
התנור ושוקעת לתוכו ואין לו
טמא. השרץ בתנור, אכלים ש
כלי חרס אלא כלים. חבית שה

פרק ה' כל מקום שנזכר במשנה ושרץ.

היה שרץ שפת (א) התגורר
 שפעת מחיצי'הם כסרים או
 ביריות אפילו מחיצי'הם העמלה
 מפי התגורר, נמצא שרץ במקום אחד,
 היה טמא, אפילו אכלו ומשקנו
 שבעד השני. ברת חתונה שהיא
 זכר, אכלו קלי היא פיון שהיא פחותה ופוקקה בקש אפילו הפחת פקוק
 ומשלישלת תלדה לאורי התגורר, השרץ שנמצא בתוכו של הפקרת,
 הקשר טמא. וכן א' השרץ אכלו במתו, אכלו שבתוה השרץ,
 ורבי אליעזר מטהר. אמר רבי אליעזר אם הוציאו בנות המתו, דפירת
 פחותה ופוקקה חוצצת בפני הטמאה באהל בתי ואפילו נמצאה
 חתונה לשמא אדם וכלים טמאת שבעה, לא תציל בתי חרס השל, שאינו
 טמאם אלא אכלו ומשקנו, ומהו לו חמישים, לא תלמד ממות, אם הוציאו
 בנות המתו, שכן חולקין אהלים, שדרך בני אדם לחלק אהלים מחמת
 מות בן הבית, ומהו חילוק חילוק זה? הרי זה חילוק זה? הרי זה חילוק זה? הרי זה חילוק זה?

מסכת פלי"ח פרק ח משניות מבוארות

מקום ישיבת הצבע, או בתנור העשוי לחמם הדיתים, נמצא על מקום ישיבת של שולקי וזיתים, טהור. אין טמא אלא מן הסתימה ולמים, היו כשתלה השרץ באויר אין טמא אלא ממקום הסתימה של תנור ולפנים הימנו, ומוכח בהוספתא דבטמאת מגע מטמא אפילו מן הסתימה ולחוץ.

מָאָה. הָרִי זֶה אוֹמֵר, מִתְּחִלָּה
הַתַּרְגוּם שֶׁבָּלַע אֶת הַשָּׂרָף
שֶׁמֶת. טָמֵא. הַשָּׂרָף שֶׁמִּצָּא
הַתַּמְרוֹר תַּחֲתָיו: וּבֵית שְׂאֹר
הַחֹרֵב הַשָּׂאֹר וְהַשָּׂרָף כְּחוֹב

יש גורסים "כור", והוא מקום התקן המפתח, שכן גרסת הרמב"ם, ודע"ב מפרש שהיא תנור של נפחים. וכן ושל עושי זכויות, שיש בו בית שפיתה, טמא, שדיקם בתנור עצמו. כבשל של סידים, ששורפין של אכילים לסדי. ושל זגוגי שנחשבים זה הזכוכית, ושל יוצרים, כלי חרס,

טוהר. שאין טוהן כטיט מפנין
(תפארת ישראל), פורק, והוא תנור
גדול שפחתו מן הצד, קעין חסר
שאופן בו מצות, אם יש לה לזב,
שפה עבה מסביב, שאו ממלטלין
אוהק לעצמיהן ואיך עשויה לשמש
עם הפרקע, ולכן טמא. ואם אין
לה לזב, פיון שמששש רב עם
הפרקע. טוהר, דחבור פרקע
אינו מקבל טמא. רבי יהודה אומר
שעוין לה אסטגיות נקבים כעין
שעוין לתורים. אז טמא. רבן
גמליאל אומר, אם טמא רבן
שפית הקדרה אז טמא. דא אין
ידד לתקבה בפרקע (תפארת ישראל).
וברבי' פ' פ' שפית, שפה דקה,
ועד פרש בשם רבותיו וכן פרש
הרש"א אסטגיות ושפית היו לזב,
ולא אחד שני כלשון ר' יוחנן
אין וואס:

[illegible]

היה בה בתוך הקדורה משקה טובה, משקה מעט שמרטיב את הדי, אפילו אין בו כדי להטפוח את הדבר שנוגע בידו, נטמא הכל מהמשקה, ונטמא. גם הכלי, דמשקין נטמאין נטמאין את הכלים. הרי זה אומר (משל כמו שהקדורה אומרת למשקין) מטמאין השרץ שנטמא המשקה לא סמוני דמפני השרץ לא נטמאין, ואת המשקה שבתוכו נטמאין. (והנה תרגום שבלע

לא טמאני ואמה טמאנית
ונפל לאורי התגור, טהור.
בתגור, הפת שבתוכו, שניה,
מקף צמיד פתיל ונתנו לתור
והתקרי ביניהם, התגור טמא
מן המת, התגור והבית טמא,
טפח, הכל טמא: ז השרץ ש
בינה, בציו של כפה. מן השש
היה באורי, אפילו כזית מן
טפח, הכל טמא: ח נמצא מ
אומה, מן השפה החיצונה
ששפה הפנימית ולחוץ, טהור.
הקדורה ולפנים, טמא. מכנגד
נמצא מקום לשיבת הבלו, מ
של שולקי יזיתם, טהור. אין
ט בור שיש בו בית שפיתה,
בו בית שפיתה, טמא. כבשן ש
טהור, אפונה, טמא. ש
אם יש לו אסמטיות, רבן מ
י מעז טמא ממ, שיהי אכלין
לאורי התגור טהור, טמאזה.
פיו והקנים ראשו לאורי התגור
גידים מסואבות, הנכים ידו
מאיר טמא. ורבי יהודה ממ
טמא. אם לא הפך, טהור. ה
אורח ה

שם פותח טפה, שנופרצה המחיצה
 שכן הישאר והשרץ הכל נטמא, ידטפס על טפח מביא את הטמאה. יעשו
 זבין בקשל התנור והכירה והכפת, ממה שישמש לארץ יכריסו ממנו העצים
 ויבטסו ממנו האויר גם כן, וכאשר יתחמסו התנור יתחמנו על הנקב עד
 שלא יצא מהחם כלל, ויהיה זה הנקב פעם פתוח ופעם סתום. ויבאר
 ענין, כי ממה יעשנו יפתח ויחסר תמיד (תרמ"ב) ז' השרץ שנומא בעין של
 תנור, וא בעין של בית, וא בעין של כפת, מן השפה הנשמית לחוץ,
 טהור. כיון שנסתם כשאופיו בו הפת, ואם היה השרץ באויר במקום מגלה
 שלא תחת האהל, או אפילו ברתן מן הפת נתון בעינו של תנור, התנור
 טהור, דאין טמאה ונכבש לתו, כיון שאין בעין פותח טפה, ואם יש
 שם פותח טפה, ועל שפת התנור החיצונה בולטת ומאכלת על פניה שן
 המת בקטע על השרץ, הכל טמא. העין והתנור. ששסע על טפח מביא את
 הטמאה. ח' נמצא במקום הנחת העצים, רבי' יהודה אומר מן השפה
 החיצונה ולפנים, טמא. דעובי ביתו הנחשב בלפנים. וזכמנים אומרים
 אם נמצא והשרץ משפה הפנימית לחוץ, טהור. דעובי הבתל הנחשב לחוץ.
 ורבי יוסי אומר נמצא השרץ מכלנה שפיתת הקדרה, במקום שפיתתה
 הקדרה לתסם אוייר הכירה ולפנים, טמא. נמצא נמצא שפיתת הקדרה
 ולחוץ, טהור. נמצא השרץ בתוך תנור המיחד לתויע, אם נמצא על מקום